

hele Revision af Hærloven og maa ses i Forbindelse med Lønningerne helt igennem, naar man kommer til en Revision af Lønningerne ved Hær og Flaade.

Løjtnantslønningerne ere ikke alene bestemte i Loven af 1867. Af denne Lov ser man, at de ere delte i 3 Klasser og have henholdsvis 900, 1,200 og 1,500 Kr., men tre Gange siden 1867, nemlig i 1872, 1880 og 1901, ere disse Lønninger blevne forhøjede med to Lønningstillæg og et Dyrtdistillæg, saa at det faktiske Lønningsforhold for Premierløjtnanter er dette, at en Premierløjtnant under 25 Aar har 1,000 Kr. i Gage, i yngste Lønningsklasse over 25 Aar 1,176 Kr., altsaa lige ved 1,200 Kr., i næstældste Lønningsklasse 1,496 Kr. og i ældste Lønningsklasse 1,712 Kr. Det vil altsaa ses, at deres Lønninger paa det nærmeste staa paa Højde med det, som en Fuldmægtig begynder med i Centraladministrationen, og kan man vente med at forhøje Lønningerne for Embedsmændene i Centraladministrationen, indtil der er sket en samlet Overvejelse af det hele Forhold, mener jeg, at man har Ret til at kræve, at ogsaa dette Spørgsmaal venter. Jeg antager, det ikke vil vare mere end et Aar, før Forsvarskommissionen vil være færdig med sine Indstillinger, og saa længe maa man kunne vente med at se Forsvarskommissionens Opfattelse af hele denne Sag.

Og hvorledes ere nu Lønningsforholdene i andre Etater? Tage vi Loven om Statsbanedriften, vil det ses, at vi der have en hel Række Embedsmænd, Stationsforvaltere i 5te, 6te og 7de Lønningsgrad, hvis Begyndelsesløn er 1,200 Kr. I 6te Lønningsklasse er den 1,500 Kr., og i 5te er den 1,800 Kr. Vi have en hel Række af Embedsmænd under Statsbanedriften, der sidde med smaa Lønninger, uagtet de ogsaa ere i en Alder af henvend 40 Aar, før de opnaa disse Stillinger som Stationsforvaltere. Med Hensyn til Postvæsenets Lønningsforhold er Forholdet det samme. Der sidder ogsaa her en hel Række Embeds- og Bestillingsmænd, som have ret lave Lønninger. I Postetaten har man Postmestre, hvis Løn begynder med 1,200 Kr. Der er ikke mindre end 70 af disse. Der er andre paa 1,500 Kr. og nogle paa 1,800 Alle disse Folk i disse Stillinger med de lave Lønninger ere ogsaa i en Alder af omkring 40 Aar, før de opnaa at faa en saadan Ansættelse.

Man har ogsaa nævnt Skolelærernes Lønningslov, som er bleven revideret. Det er maaske vanskeligt at gøre en Sammen-

ligning mellem Skolelærere og Løjtnanter, skønt begge paa en vis Maade ere Pædagoger. Skolelærerne ere det i den Forstand, at de skulle opdrage Slægten og give en Undervisning, som den kan have Gavn af hele Livet igennem. Premierløjtnanterne ere Pædagoger i den Forstand, at de i nogle Maaneder skulle opdrage og indøve det unge Mandskab til at blive tjenligt til at værge Fædrelandet. Begges Opgaver kunne være lige prisværdige. Men jeg synes, at Skolelæreren ikke behøver at staa tilbage for Premierløjtnanten, og Forholdet er dog det, at der er Masser af Skolelærere her i Landet, som aldrig opnaa den Glæde at se 1,800 Kr. i fast aarlig Gage. Jeg synes altsaa, man maa drage en Sammenligning mellem Lønningsforholdene i alle de forskellige Etater her i Landet, efterat vi have revideret Lønningerne, og kunne de andre leve af disse Lønninger, maa Premierløjtnanterne ogsaa kunne klare sig endnu et Aarstid eller to dermed. Jeg kan derfor ikke se nogen paatrængende Nødvendighed for at forcere denne Sag igennem, og derfor kan jeg ikke andet, i Henhold til de Betragtninger, jeg her har fremsat, end udtale: Vent med denne Sag, indtil vi faa en sammenhængende Reform forelagt for os.

Hvad endelig Forplejningskorpset angaar, der ogsaa er omtalt i det foreliggende Lovforslag, blev der jo ved Loven af 22. Marts 1897 givet dette Korps en Lønforhøjelse. Det er altsaa kun 8 Aar, siden vi fik en saadan Lov om Forplejningskorpset, og den var af den Beskaffenhed, at den vakte almindelig Tilfredshed i Korpset. Det vide vi alle. Jeg havde den Ære at være med i Udvalget og følge alle de der førte Forhandlinger, og vi erindre alle, at Korpset var veltilfreds med, hvad der da blev vedtaget. Nu skal dette ogsaa drages ind under dette Forslag, og det skal ogsaa være paatrængende nødvendigt at faa dette Korps's Lønninger forbedrede, inden vi faa en samlet Revision af alle Lønningsforholdene. Det synes jeg ikke er berettiget.

Naar vi betragte dette Forslag fra et rent og skært sagligt Synspunkt og sammenholde disse Embeds- og Bestillingsmænds Forhold med andre Embedsmænds Forhold, finder jeg det ikke paatrængende eller bydende nødvendigt at gaa til en Revision af disses Lønninger. Jeg anser det ikke for økonomisk forsvarligt, at vi nu, da vi staa overfor at faa en Betænkning fra Forsvarskommissionen, anvende omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. til Forøgelse af de